

Kurtso berria neurriak zaharrak

Ikasturte berria hasi da, eta honekin batera fiskaltzaren albistea, ikasgeletan eta bulegoetan zaintza-kamerak "normalizatzea" proposatzen duena, sexu-erasoen aurkako neurri gisa, eta justifikazioa da kasuak ugaritzea eta "familia-, hezkuntza- edo aisialdi-inguruneek" markatutako kasuistika batek dakarren zailtasuna.

Estatuko Fiskaltza Nagusiaren datuek indarkeria matxistaren eta sexu-erasoen gorakada islatzen dute urteko memorian, eta kezagarriak eta kezagarriak dira. Hark proposatzen duen irtenbideak, ordea, ez du egoera horiek konpontzen lagunduko.

Zitalkeria matxista, bere adierazpen guztietan, egiturazko arazoa da, eta eredu heteropatriarkal eta androzentrikoan du jatorria. Eredu horrek indarkeriaren kultura sustatzen du, eta gure ikasleak sozializatu eta hezten dituen indarrean dagoen boterean oinarritutako maskulinitateen, feminitateen eta harremanen sistema itxi, zurrun eta zaharkitua mantentzen du.

Fiskaltzaren proposamen hau ez da ezer konponduko ez duen adabaki txarra; izan ere, eskola-eremuan gertatzen diren sexu-eraso gehienak ez dira ikasgelan gertatzen, bertan dauden irakasleek eta beste langile batzuek babestu eta kontrolatutako espazioa baita, eta zalantzan jartzen du irakaskuntza-lana. Beti bezala, emakumeenganako indarkeriaren kasuan, arazoak errotik konpondu beharrean, adabakiak jartzen amaitzen da eta ez da muturreko konponbiderik planteatzen.

Ez da beharrezkoa hezkuntza-etapa desberdinetako irakasleak prestatzea hezkidetzeta eta pedagogia feminista lehentasun gisa jartzen dituzten curriculum-proposamenak garatzeko, sexismoa eta matxismoa desagerrarazteko neurri bakar gisa.

Ez da aipatzen berdintasunean oinarritutako hezkuntza-programak garatu behar direnik norbanakoaren askatasuna errespetatuz, sentitzeko, bizitzeko eta adierazteko modua ahaldunduko dutenak. Bizitzako lehen etapetatik prestakuntza integrarean, askatasunean eta genero-baldintzatzaile gabe etorkizuna erabakitze gaitasunean oinarritzen den proiektua sustatzen duten programak, desberdintasunak identifikatzen, horien aurka borrokatzen eta berdintasunerako eskubidea gauzatzen ikasiz kultura, erlijio, klase sozial, dibertsitate funtzional, orientazio, identitate eta genero-adierazpen bakoitzean. Aniztasuna batzen duen gizarte bat ikus dezatela.

Era berean, ez da aipatzen beste neurri mota batzuen beharra, hala nola ikasgelan eta beste edozein hezkuntza-espaziotan indarkeria matxista prebenitzeko jarduera-protokoloen beharra edo hezkuntza-espazioak birmoldatzeko obretan inbertitzea, horiek erasorik gabeko espazioak izan daitezen, "Eskola, erasorik gabeko gunea" izeneko unitate didaktikoan proposatzen zen bezala. Unitate didaktiko horretan, proposamen interesgarriak egiten ziren, eta ez zuten zerikusirik Bideozaintzako kamerak jartzea

Eta, ezinbestean, inbertsio handiagoa egin behar da hezkuntzan, hemen proposatutako guztia gauzatu ahal izateko. BPGaren% 4 baino gutxiago bideratzen bada hezkuntzara, Unescok proposatzen duen% 6tik eta Europako herrialde gehienetan batez beste bideratzen denetik oso urrun, urrats eraginkorrek eman ahal izango ditugu emakumeenganako indarkeria desagerrarazteko, bai ikasgelaren barruan, bai kanpoan.

Eta, jakina, ez dugu onartuko erakunde pribatuak etortzea, hala nola BBK, "Crush to Crush" unitatearekin, ikasgela publikoetan intrusismoa egitera, eta, horretarako, honako material hauek eskaintzea, hitzez hitz: neskak ahaldundutzea eta mutilak hezte, neskak genero-indarkeriaren biktima nagusiak direla eta oso goiz eragin ditzaketela aitortuta. Hobe zenuke zure erakundearen soldata-arrakala kentzea, kristalezko sabaiak, zoru itsaskorra,... eta emakume gehiago sartzeko zure zuzendaritza-kontseiluetara, eta, gainera, txikitutako gizarte-ekintza berreskuratzea